

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

	Side
1. Indledning	1774
2. Gældende ret	1774
2.1. Lovens forhistorie	1774
2.2. Voldgiftsrettens sammensætning	1775
2.3. Voldgiftsrettens kompetence	1775
2.4. Behandlingen af voldgiftssagerne	1775
2.5. Sagsomkostninger	1776
2.6. Sagsantal	1776
3. Justitsministeriets overvejelser	1776
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.	1777
5. Hørte myndigheder m.v.	1777

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at ophæve husdyrvoldgiftsretterne, idet der ikke længere ses at være et behov for at opretholde særlige voldgiftsretter til behandling af sager om mangler ved husdyr, og idet det administrative arbejde, der er forbundet med at udpege sagkyndige voldgiftsmænd, står i misforhold til det begrænsede antal sager, der behandles af husdyrvoldgiftsretterne.

Forslaget vil medføre, at sager om mangler ved husdyr fremover skal behandles af de almindelige domstole.

2. Gældende ret

2.1. Lovens forhistorie

Den første husdyrvoldgiftslov blev gennemført ved lov nr. 84 af 19. april 1907. Loven blev gennemført på baggrund af et ønske fra landbrugets repræsentanter om at få tvister om mangler ved husdyr afgjort hurtigere og billigere end ved de almindelige domstole, og om at tvisterne blev afgjort af personer, der havde praktisk kendskab til handel med husdyr.

Efter 1907-loven bestod husdyrvoldgiftsretterne alene af lægmænd, og da der kun sjældent medvirkede advokater, blev sagerne således afgjort uden medvir-

ken af juridisk sagkundskab. Dette gav anledning til en del kritik af systemet, og efter gennemførelsen af retsplejeloven i 1916 blev det gjort gældende, at loven havde mistet sin eksistensberettigelse, idet voldgiftsinstitutionen kun kunne forsvares som en nødordning, så længe den ældre retsplejes langsomhed og omstændelighed medførte, at retssager ved de almindelige domstole trak urimeligt længe ud.

På denne baggrund blev der i 1936 nedsat et udvalg bestående af jurister, veterinærer og landbrugsrepræsentanter med professor, dr.jur. Stephan Hurwitz som formand til at gennemgå de gældende regler. Udvalget afgav betænkning i 1938 (optrykt i Rigsdagstidende 1938-39, tillæg A, sp. 2855-2928). Af betænkningen fremgår, at de juridiske medlemmer af udvalget gik ind for at afskaffe husdyrvoldgiftsretterne og i stedet lade de almindelige domstole behandle sagerne. Da de øvrige medlemmer af udvalget imidlertid ønskede at bevare husdyrvoldgiftsretterne, foreslog udvalget, at voldgiftsretterne skulle tiltrædes af den stedlige byretsdommer, således at voldgiftsretten kom til at bestå af en juridisk uddannet dommer og to sagkyndige voldgiftsmænd.

Udvalgets forslag blev gennemført ved lov nr. 94 af 15. marts 1939, der med få ændringer gælder i dag. Der henvises til lovbekendtgørelse nr. 621 af 15. sep-